

forbindelse med terrorkrigen. Det betyder jo, at der lægges et usigeligt pres på den konto. Det må hr. Kaalund da også acceptere er situationen.

Derfor står vi i en situation, hvor den tidligere regering ikke har bragt det her i orden, og det kræver, at den nuværende regering finder en løsning. Anderledes kan det ikke være. Og her er det, at jeg siger, at hvis det er det, det skorter på, hvis der er nogle problemer, er vi parate til at snakke med regeringen om den sag. Jeg kan konstatere, at det er hr. Per Kaalund vel også på et eller anden tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Det er en meget interessant debat, hr. Peter Skaarup forsøger at rejse her, især fra et parti, der ikke er medlem af forsvarsforliget.

Jeg har lyst til at spørge hr. Peter Skaarup, om det virkelig er sådan, som man har hørt forlydender om, at Dansk Folkeparti ikke blot vil skære i udviklingsbistanden, hvilket er en kendt sag, men også vil skære yderligere i bistanden og bl.a. bruge de penge til at finansiere den danske militære indsats. Er det den profil, Dansk Folkeparti ønsker, Danmark skal have? Det spørgsmål kunne jeg godt tænke mig hr. Peter Skaarup svarer på. Men så synes jeg, vi er på vej over i noget helt andet end den profil, Danmark hidtil har haft, og det synes vi er bekymrende i Socialdemokratiet.

Kl. 11.00

Formanden:

Jeg vil gerne understrege, at vi ikke er på vej ind i en generel finanspolitisk debat.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Med hensyn til finansieringen af de udgifter, der ligger i beslutningsforslaget, er der efter vores opfattelse flere muligheder.

Vi har ikke den opfattelse, at de her midler skal håndteres på en måde, så der skal være en Berlinmur mellem de forskellige konti i statens budget. Vi kunne udmærket forestille os, og det kan jeg bekræfte hr. Jeppe Kofod i, at man i forhold til nogle af de her opgaver sagtens kunne vurdere dem som typiske opgaver, som skal hjælpe et tilbagestående land som Afghanistan, altså en form for ulandsbistand. Det har vi ingen problemer med overhovedet, hvis det er det, det kommer til.

Vi synes faktisk, at den bistand, vi kommer til at yde i forbindelse med de her aktioner, sikrer, at Afghanistan har en mulighed for at komme på fode igen, meget gerne i en demokratisk retning. Der er nok nogle, der vil sige, at de magthavere, der kommer i Afghanistan, måske ikke er meget bedre end dem, der har været. Men vi kan trods alt fra vores side prøve at påvirke situationen i en bedre retning. Det er jo mange gange det, man prøver med ulandsbistand.

Så: Ja, vi kunne da udmærket forestille os, at nogle af de udgifter, vi ser så store problemer med her, kunne finansieres via ulandsbistanden. Vi tror måske nok, at pengene ville være brugt bedre her end til mange af de projekter, som der i dag bruges ulandsbistand på.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg er nødt til at sige til hr. Peter Skaarup, at omkring finansieringen er det jo forligsparterne, der finder ud af det. Der er indkaldt til møder. Det er jo oplyst tidligere.

Men jeg synes, det er interessant at bore lidt i den profil, som Dansk Folkeparti gerne vil have at Danmark skal have i denne sag. Hvis man læser beslutningsforslaget, sagt til hr. Peter Skaarup, er der også en del af det, der handler om en humanitær indsats, en genopbygningsindsats i Afghanistan til flere hundrede millioner kroner. Samtidig står Dansk Folkepartis ordfører her og siger, at nu skal vi skære massivt i udviklingsbistanden i de rammer, vi har til den humanitære side. Den politik hænger ikke sammen, det gør den altså ikke.

Jeg synes, det vil klæde Dansk Folkeparti at bekræfte, at det i virkeligheden er en skjult dagsorden om at skære yderligere ned i bistanden, for det, som hr. Peter Skaarup står her og siger, hænger ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror egentlig, at hvis man snakker med mange borgere her i landet om det i forbindelse med en valgkamp, så når man frem til, at der i ubredt grad vil være en opfattelse i retning af, at meget af den bistand, vi giver i dag, går til de forkerte hænder.

Jeg tror, at mange borgere vil være indstillet på at spørge, om det ikke var bedre, at vi sikrer, at noget af bistanden går til at genopbygge landet, når det internationale samfund har været inde i en aktion som den i Afghanistan, i stedet